

דיני ממונות בשלשה פרק ראשון

רין
עין משפט
נור מצוה

כעולה לא כלא דלאן בעינס קולר מוקך
קלה א מויי' פ' צ' מאה'
פָּתַחֲנִין גָּלְכָה א
סָמֵג צ' צ' נָא :
קֶם ב' מִי' ס' מִלְאָה
טָמְדָדִין סָלָה כ
וְס' ס' סָלָה א' ס' מִנְמָה :
צָבָה דְּלִיּוֹן לְהַכְּמָן דְּנִמְשָׁבֶן
וּרְוַחַם לְמִיקְרִי חֵוָה לְהַלְּרָקְעָן בְּפ' ל'
מִוּסָות (קְמוּן ۹۷:כֵּב): וְכָל חֵוָה
הַרְוּמָה תֵּה נְחַטָּה נִלְמָה דְלַלְל
סָלָה כ' צ' מִי' ס' פ' צ'
שְׁרָלִים כ' אוֹ בְּכָלְלָה חֵוָה
קְמָג הַמִּזְבֵּחַ צ' צ' :
קְמָד' וְמִי' פ' צ' צ'
גָּלְכָה כ' :

רבינו רגנאל
ונשאך בפשתה העם
אתה והם עטן . ונענין
הברך בברכתך קדשך
תודה מילוך שמי'תך
מן הרוחך דודתך
טבנה יושארך לוי
אשימים במנותך י"א
תודה מילוךך כב'
ברוך רשותך כב'
ברוך רשותך וכחך כב'
עכ' רשותך ונחמתך כב'
וישנו רשותך הנזון כב'
בלך נזון בלחמי כב'
כיזיא ברור אהוה אטומ
ולקחת הפלצת מיטטה
שליטים נזון גב' אטומ
עשה כתוב גב' אטומ
פרקיות נזון ונחמתך
יוי' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר'

לישראל אם אומר לו חן לי פרידניך וציא אמר בכר פרדיין בן לוי מה עשה היבא עשרים ושנים אלף פתקין וכתב עליוון בן לוי ועל שלשים ושבעים ומאותים כתוב עליתן חמשת שקלים בלילן וננתן בקהלי אמר להן תלוי פתקיכם מי שעלה בדורו בן לוי אמר לו בכר פרדאך בן לוי מי שעלה בידך חמישת שקלים אמר לו חן פרידניך וצא רבבי שמיעון אומר במחנה נשתיירו *בשעה שאמר לו הקב"ה למשה אספה לי שביעים איש אמרו אלדר מידר אין אנו ראיין לאotta גדרולה אמר הקב"ה הויל ומיעטיהם עצמאכם הרני מוסיף גדרולה על גדרותכם ומזה גדרולה הוטף להם שהנביאים כולן נתגבעאו ופסקו והם נתגבעו ולא פסקו ומה נבואה נתגבעו אמרו משה מת יהושע מבנים את ישראל לאארןABA חנין אמר משום רבבי אליעזר על עסקי שלוי חן מגניבאים על שלוי עלי שלוי וב נחנן אמר על עסקי גונג ומונג דוו מהנביאין שנאמר כה אמר ה' אלהים אתה הרא אשר דברת ביימים קדמוניכם ביד עברי נבאי ישראל הנביאים ביום הדם שנימ לhabיא אווך עליהם וגוי אל תקראי שנים אלא שנים ואיוו חן שנים נבאים שנתגבעו בפרק אחד נבואה אחת דווי אומר אלדר ומידר אמר מר כל הנביאים כולן נתגבעו ופסקו וכונחים צכלפיטס לאגנאל מדיחין צ'גי' והן נתגבעו ולא פסקו מנא דין דפסקו אילימא מרכחיב יוזתגבעו ולא יטפי אל קרי שנים אלא שנים ואיוו חן שנים נבאים שנתגבעו בפרק אחד ולגיטס על קמאנפין קמאנפין ומדיחין צ'גי' נונן גמליס : מפיג'יא-אלא מועטה קול גדול ולא יסף ה' דלא פסק הוא בכספין נונן עדי לוטיס גמאניא-אלא הבא כתיב ויתגבעו הדם כתיב מותגבעים עדין מותגבעים ווילכים בטוטגטן . לטטגטן עדי לוטיס גמאניא-אלא מועטה לאטטגטן ג' בשלמא למד משה מתי הינו רבדתיב אודוני משה כלאמ אלא למד הנך תלמיד פפיאס נון ינטטט לאטטגטן ג' תלמיד פפיאס נון ינטטט לאטטגטן ג' מילוטס ביעיסטדואוילס עד מפי עדי :

הלהכה לפני רבו בשלמא למד ר' הנך חרזי הינו דכתיב מי יתן אלא למד' משה מות מנה הוה נחאה ליה לא סימואה קמיהמאי כלאים אל הטל עליהן צרכץ ציבור והן כלין מאליהן: מנין להביא עוד שלשה: סוף סוף לרעה עפ' שנים לא משבחת לה אי אחד עשר מוכין ושותים עשר מהחיבין אכתי חד הוא אי עשרה מוכין ושלשה עשר מהחיבין תלהא هو איד' אבוחו אי אתה מזאא אלא במושפעין ובדרבי הכל ובנסחדרי גוזלה ואיליבא דרבוי יהודא דאמר שביעים ואיד' אבוחו במושפעין עושין ב' ר' שקול לבחרולת פשיטה מוח דתמיוא הא דקאמר אין יודע כמאן דאותה דמי וא' אמר מלחה שמיעין ליה קמ' לדהאי דקאמר אין יודע כמאן דליתיה דמי'(א) ואוי אמר טעמא לא שמעין ליה אמר רב כהנא סנהדרי שאוכולן לוחבה פוטרין אוותם'(ט' כוין דגמורי *הלהנת דיין למועד לה' זכותה ותניתו לא חזו לה' איזריהן אין מושיבין בסנהדרי אלא בעיל' קומה ובעל' חכמה ובעל' מראה ובעל' קונה(ד) ובבעל' כ舍פם ווועדים בע' לישן שלא תהא סנהדרי שומעת מפי המתווגנמן אמר רב יהודא אמר רב אין מושיבין בסנהדרין אלא מי שודע לטהר את השעריך מה' אמר רב(ב) אין אידון איתרהנו (א) עיין טוס' נקען ג' ועוד (ב) ע' כס' מינמות סב' (ג) דס' געטל' (ד) עיינען יי': (ז' ליל' רבנן)

הכלה והקונה ורואה וכוקה ובעל' כשם וודודים ובשביעים לשון שלא תאה הבנורא שומעת טפי ההורגנן וכן אמרו אין מושבין בנהדרין אלא הרוע לחדר השםן מן התהה ואס

[11] 1993]

גָּדוֹלָה י' בְּגָעָה
וְכִיּוֹן דְּכִינָה
וַיַּחֲרוֹן בָּנָה
הַגְּבִיטָה וְהַמְּמִתָּה
כְּכֹתְבִיסְכְּלָמוֹת

四

מזכות כליכת

הַיְלָדֶן הַמִּזְרָחִי

החד מ

(ג) רישוי דירות

סניט: (ל) ד"ה

(ג) תוס' ד"ה

קל וחומר

288

גלוון

ז' י

דָּבָר יְהוָה

378

13

